

- [Család](#)
- [Emlékek](#)
- [Helyszínek](#)
- [Osztálytársak](#)
- [Fotógaléria](#)

JAKOBOVICS TAMÁS (1931. máj. 28. –)

1947 óta **Mordechay** néven Izraelben él.

Foglalkozása: oktató, tanfelügyelő a szállodaipari iskolákban.

Évfolyam: [1937 és 41](#) között járt a Zichy utcai elemibe.

„Számoltuk a perceket, hogy boldog anyánk visszajöjjön a deportálásból, de sajnos hiába.”

TESTVÉRE: [Jakobovics Ferenc](#) . Ő is a Zichy utcai elemibe járt 1936-tól 1940-ig. (Lásd emlékeit)

APJA: **Jakobovics Miksa** (1896. Újpest – ?), haláláig **Ben Zur Moshe** néven élt Izraelben. Végigharcolta az I. világháborút, Ezüst Kereszt kitüntetést is kapott. Munkaszolgálatosként vészelte át a háborút, a Fertő-tó környékén szabadította fel az orosz haderő. A Vörösvári út 3. szám alatt volt cipőüzlete.

Testvérei: **Jakobovics Árpád, Vilmos, Böske, Sándor**, valamennyien a holokauszt áldozatai. Az újpesti családból csak Böske fia, Tibor és Árpád lánya, Magda menekültek meg.

APAI NAGYAPJA: **Jakobovics Ferenc**

APAI NAGYANYJA: **Grünwald Fáni**

ANYJA: **Barnai Gizella, Jakobovics Miksáné, szül. Mózes Gizella**. (1896. aug. 23. – ?), a Vörösvári út 3. szám alatt jött világra. 1928-ban esküdtek meg Jakobovics Miksával. Gizellát egy Katona József utcai védett házból hurcolták el a nyilasok 1944. december 24-én valamelyik (talán a Józsefvárosi) pályaudvarra, ahol bevagonírozták, majd nyoma veszett. [Szita Szabolcs segítségével sem sikerült kinyomozni Jaki édesanyjának sorsát. G. E.]

ANYAI NAGYAPJA: **Mózes Simon** (1850. Szászszentiván – ?)

ANYAI NAGYANYJA: **Gubits Berta, Mózes Simonné** (1859. Belád – ?)

A névváltoztatás Mózesről Barnaira 1897. július 16-án történt.

Barnai Gizella testvérei: **Barnai Regina, Mór, Mina, Márkusz, Árpád, Ignác, Margit.**

Barnai Regina és Ignác betegségben hunytak el a nyilas éra előtt.

Mór, Márkusz, Árpád a nyilas rémuralom áldozatai.

Margit betegségben halt meg a II. világháború után. Mina (Grünhut Arturné)

öngyilkos lett a háború után.

Alter Miksa kórusa

„Uneszane tojkef, kiduso hayom”, vagyis: „megkaptátok e szent napot”, énekeltem az óbudai

nagy zsidótemplomban, {yootooltip title=[**Jóm kippúr**] width=[300]}**Jóm kippúr: „engesztelés**

napja”, hosszúnapp

. Ezen a

napon az élet és halál könyve nyitva van az Örökkévaló előtt, és ítélete megpecsételésének

félelme hatja át a halandókat. Az ünnep során 25 órán át böjtölnek és imádkoznak.{/yootooltip}

előestéjén, ahol egy 25 tagú kórust vezényelt a kántor bácsi, aki az előimádkozó volt. (Lásd

[Reisz László](#)

emlékeit is)

A Kiskorona utcai polgári, várankozás a deportált szülők visszatérésére

Ami a polgárit illeti, teljes black out, a háború után rengeteg járt a fejünkbe, kivéve a sulit.

Számoltuk a perceket, hogy boldog anyánk visszajöjjön a deportálásból, de sajnos hiába.

A cionista mozgalom rögtön a háború után levitte a zsidó gyerekeket Újszegedre, ahol nagy türelemmel és ápolónők kíséretével visszatérítettek minket a normális életformára, miután ki voltunk éhezve, mint a kutyák. Szóval a legnagyobb jelenet volt az, amikor (kb. 150 kis poronty várta, hogy mikor lesz egy életjel a szüleikkel kapcsolatban), és egy szép napon a mi boldogult apánk, visszatérve a munkaszolgálatból, hirtelen betoppant. Hát ezt az örömet nem lehetett kimondani, és ugyanakkor sajnos a többi kis srácok irigy érzéseit is meg kellett értenünk. Ezt sohasem lehet elfelejteni.

A családnak két háza volt Óbudán. A **Vörösvári utca 3.** szám és a **16.** szám.

Lakhely:

[Vörösvári út 3.](#)

Vörösvári út 16.

Vörösvári utca 11. – csillagos ház (Steiner szalmás háza)

Klauzál utca 9. – gettó

Üzletek/Intézmények:

Kiskorona utca – polgári iskola

